Lecţia nr.13 din Exodul cap.12:1-13:15 (refăcută,25feb.2019)

1.Pregătiri pentru separarea evreilor de egipteni.
2. Jertfirea Mielului
3. Uciderea întâilor născuţi.
4.Ieşirea din ţară.Tăierea împrejur a tuturor celor ce mănâncă din Mielul pascal.

1. În această noapte se va alege neghina de grâu, cei din Împărăţia Lui Dumnezeu de cei din împ.întunericului.Pe unii îi striveşte Mânia Mielului, iar pe lângă alţii trece,sare peste – pesach.

Nu meritele unora i-a scăpat, ci sângele Mileului pus pe uşiorii uşii, după care urma a fi mâncat Mielul în întregime.

O schimbare radicală în calendar: calendarul evreiesc este diferit de al tuturor oamenilor. Ei sunt în anul 5779 faţă de 2019, anul nostru.

Anul Nou la evrei: sfânt și „civil”.

Credem că trebuie lămurit un aparent paradox: în Exod 12: 2, referitor la luna Abib (primăvară, luna spicelor), Domnul poruncea:

„Luna aceasta va fi pentru voi cea dintâi lună; ea va fi pentru voi cea dintâi lună a anului.” Deci, în calendarul religios evreu, era începutul anului-primăvara-corespunzând cu aproximație echinocțiului de primăvară: 23 martie.

„În luna întâi, din a paisprezecea zi a lunii, seara, să mâncaţi azime, până în seara zilei a douăzeci şi una a lunii.”(Exod 12: 18). Paștele corespundea cam datei de 6-7 aprilie (de fapt, doar 7 aprilie, căci pentru evrei ziua începea seara, după apusul soarelui și se încheia iar la apusul soarelui, nu la miezul nopții, cum calculăm noi.)

Sărbătoarea Paștelui, cel mai important praznic evreiesc, care comemora ieșirea din robia egipteană era în luna întâi-Abib, după porunca Domnului. Totuși, după calendarul civil (datând, probabil, dintr-un timp anterior robiei egiptene), luna Abib era a șaptea lună.

În Levitic 23:23, în traducerea Cornilescu veche, apare un subtitlu: „Anul nou”, dar versetul sună astfel: „Și Domnul a vorbit lui Moise, zicând:

„Vorbește fiilor lui Israel, zicând: În luna a șaptea, la întâi ale lunii , să fie o odihnă pentru voi, o amintire cu sunet de trâmbiță, o adunare sfântă. Să nu faceți nici o muncă de slugă și să aduceți o jertfă prin foc pentru Domnul”.

Pentru cititorul neavizat, apare ca un nonsens: Anul Nou, în luna a șaptea?

De aceea, ne-am gândit că o precizare ar fi binevenită: Anul Nou civil, adică tradițional, nu religios, începea în 23 septembrie, cu echinocțiul de toamnă.

Și în acea lună, erau trei sărbători importante: în ziua întâi (Anul Nou-tradițional), în ziua a zecea era „Ziua Ispășirii”(sau a pocăinței de obște), iar din

ziua a 15-a până în ziua a 22-a era „Sărbătoarea Corturilor” asimilată, după unii exegeți, zilei recoltei. Echivalentul pentru noi ar fi „Ziua Mulțumirii” (Recunoștinței).

Astfel, Noul An civil sau a șaptea lună din Calendarul Domnului era marcat(ă) de trei sărbători în cinstea Domnului sau „sabate-zile mari”, căci nu se lucra în timpul lor, ci se aduceau jertfe.

Ce fel de jertfe aducem noi, ce zile de pocăință specială și ce fel de sărbătoare a recunoștinței celebrăm noi de Revelion și după aceea?

În plus, o dată la șapte ani, se vestea anul sabatic, când robii evrei erau eliberați, când nu se cultiva pământul un an întreg.

După 49 (șapte săptămâni) de ani- era Anul Jubiliar (Anul de Veselie), când, în ziua a zecea a lunii a șaptea (sau a primei luni tradiționale) se sfințea anul al cincizecilea:
„În a zecea zi a lunii a şaptea, să pui să sune cu trâmbiţa răsunătoare; în ziua Ispăşirii, să sunaţi cu trâmbiţa în toată ţara voastră.

Tot ce avea să urmeze avea să depindă de această noapte de Paşti. Trebuia să urmeze o viaţă de mulţumire pentru ceea ce făcuse Domnul pentru ei. (la fel s-a întâmplat şi cu noi după naşterea din nou). Un început nou !

Evenimentul paştelui nu este un evenim.oarecare, ci este unul fundamental. Dumnezeu Însuşi se numeşte :’’Eu sunt Domnul Dumnezeu care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei’’. Exod 20.2
În Exod 12.14 se porunceşte o comemorare veşnică, iar rotirea calendarului arată importanţa acestei jertfe. Până atunci calendarul civil începea cu luna Tishri şi ea marca sfârşitul unui an agricol şi începutul sezonului următor. Atenţia era focalizată asupra vieţii de zi cu zi, asupra pâinii de pe masă, a roadelor câmpului şi a umplerii hambarelor.
Acum însă accentul trebuie pus pe Mielul de jertfă. Evreul amintindu-şi de Exod la început de an se roagă:

’’Doamne,anul acesta care a trecut a fost un dar din Mâna Ta.Eu şi casa mea nu ar fi trebuit să mai trăim.Cu toate acestea prin sângele Mielului pascal pe care l-ai acceptat ca substitut în locul nostru, stăm astăzi înaintea Ta aşteptând binecuvântările Tale peste viaţa noastră.Şi pentru că de fapt viaţa mea şi a celor din casa mea îţi aparţin, dorim s-o trăim într-un chip vrednic de Tine’’.

Prin rotirea calendarului, Dumnezeu a intenţionat să comunice poporului Său că viaţa este mai mult decât hrana de fiecare zi, iar esenţa vieţii este relaţia noastră cu Dumnezeu. Această relaţie este posibilă doar prin sângele Mielului lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.

2 . 12:3-13 Mielul şi masa de Paşti.
După cât har le-a arătat Domnul evreilor, protejându-le turmele, ce evreu n-ar fi adus Domnului cel mai frumos miel din turmă? Nabal să fii să nu-i aduci cel mai frumos dar .Noi astăzi?
-Un miel de fiecare familie,de fiecare casă.Oare de ce? Acest detaliu spune să nu lase nimic din miel pe a doua zi, iar dacă ar fi rămas, să fie ars în foc. De ce aşa? Pentru că din Miel nu putea avea nimeni parte dintre cei ce nu stătuseră la adăpostul sângelui, ci puteau lua doar cei ce prin ascultare intraseră în casă şi s-au pus astfel la adăpost, participând activ la acest eveniment. În 12:43-51 se relatează cum că paştele era doar pentru cei din familia Lui Dumnezeu, şi nu pentru cei din afară.
-Să fie un miel fără cusur, de parte bărbătească, de 1 an. Acesta era unul din motivele pentru care era ţinut 4 zile acasă, *pentru a fi analizat*. Dumnezeu a spus despre Miel:''acesta este Fiul Meu, fără cusur''.Satan nu a găsit nimic în el să-L acuze.Tocmai o astfel de jertfă ne trebuia (Evrei 7:26,27).Un alt motiv pentru care mielul era ţinut în casă era ca evreii să spună despre el vecinilor, prietenilor, familiei lor, ca ei să vină la adăpostul sângelui. Fratele mai mare s-a mâniat şi nu voia să intre în casă (pilda fiului risipitor). Era un timp de har – 4 zile. Mult, puţin,ce părere aveţi?
-Junghierea: seara. După aceea se ungeau uşiorii uşii.12:12,13, se frigea carnea, se pregătea masa cu azimi şi ierburi amare (andive, păpădie, cicoare).
De ce trebuiau să fie îmbrăcaţi, încălţaţi, şi încinşi atunci când mâncau paştele? De obicei orice evreu când se aşeza la masă se îmbrăca mai lejer, dar aceasta nu era o masă obişnuită, ci paştile Domnului, de aceea trebuia să-l mănânce în grabă căci sunt paştile Domnului. De ce aşa? Pentru că urma ceva dificil, iar ei trebuia să fie gata.

12:21 Paştele trebuia junghiat, nu ei. Plata fusese făcută de Altcineva, iar primul născut iertat, nu murea. Având libertatea de a junghia sau nu, evreul avea mântuirea lui în propriile mâini.

12:29-42. Răscumpărarea din noaptea răzbunării Domnului
Nu conta că erai evreu,dacă nu puneai sânge, erai omorât.Era atunci o familie de evrei cărora ca multora de azi le plăcea să fie şi ei ca egiptenii.Să se îmbrace ca ei, să fie ca egiptenii, ca lumea.Ei nu au vrut să pună sânge pe tocul uşii ca să fie ca lumea,nu ca evreii.Ce credeţi că s-a întâmplat?
Isaia 61:1-3. Un an de îndurare şi o zi de răzbunare. O lucrare ce-i aparţine Domnului în exclusivitate.

12:31,32 se pare că Faraon îngenunchează cerând binecuvântarea.Ce ipocrit. Cât de mult ne asemănăm şi noi cu Faraon, de frică strigăm, dar după ce trece necazul, revenim uşor la poziţia iniţială.

Răbdarea Lui Dumnezeu: Gen.46:4 ,''Eu Însumi mă voi coborî cu tine în Egipt''.Cât a răbdat Domnul,cât a suferit împreună cu poporul?
-430 de ani....avem un Dumnezeu îndelung răbdător.

12:43-51 Paştele pot fi sărbătorite doar de cei din poporul Lui Dumnezeu. 1Cor.10.4 (toţi).Voiai paştele, trebuia să intri sub legământ. Paştele era mai mult decât preţul ieşirii din Egipt, el era preţul intrării în relaţie cu Dumnezeu şi al rămânerii permanente cu El.

1-ul născut al egiptenilor, omorât, iar 1-ul născut al evreilor devine al Domnului.Numeri 3:12,13; Exodul 22:29. Noi datorăm Domnului tot ce e mai bun din tot. Evrei 12:23 ”biserica întâilor născuţi”.

Concluzii:
-Avem nevoie de un Miel sacrificat.Un miel viu era tare drăgălaş, dar nu putea răscumpăra pe nimeni.Era nevoie ca Isus să moară. Noi suntem mântuiţi prin moartea Lui, nu prin viaţa Lui.Evrei 9.22, Leviticul 17.11.Excepţii? În VT.existau două:Numeri 9, iar dacă nu se lua paştele trebuiau omorâţi. În NT.nu există nici o excepţie.
-Mănâncă Mielul ca să ai putere în viaţa de călător.Mânânci, după aceea pleci la drum. Unii se pun la adăpost, dar nu mănâncă din Hristos.Alţii nu sunt la adăpostul sângelui,dar mănâncă. Coloseni 2.11,12;Galateni 3:27.N-ai putere? Ai căzut?Cazi mereu?
-Viaţa ta nu îţi aparţine.1Cor.6:18-20. Eu nu fac ce vreau cu viaţa mea.A cui e viaţa ta?
-Ai plecat în călătorie?

Calendarul evreiesc

TEMPERATURA MEDIE

0°C 10°C 20°C 30°C

NISAN (ABIB)	**14** Paștele **15-21** Sărbătoarea Turtelor Nedospite **16** Oferirea primelor roade	Iordanul se umflă din cauza ploilor și a topirii zăpezii	Orz
IIAR (ZIV)	**14** Celebrarea ulterioară a Paștelui	Începe sezonul secetos; cer în general senin	Grâu
SIVAN	**6** Sărbătoarea Săptămânilor (Penticosta)	Căldură de vară, aer curat	Grâu, smochine timpurii
TAMUZ		Crește temperatura; rouă abundentă în unele zone	Primii struguri
AB		Temperatura atinge valori maxime	Fructe de vară
ELUL		Căldura persistă	Curmale, struguri, smochine
TIȘRI (ETANIM)	**1** Sărbătoarea Trompetelor **10** Ziua Ispășirii **15-21** Sărbătoarea Colibelor **22** Adunare solemnă	Sfârșitul verii; primele ploi	Se ară pământul
HEȘVAN (BUL)		Ploi mărunte	Măsline
CHISLEV	**25** Sărbătoarea Dedicării	Ploile se înteţesc; îngheţ; la munte ninge	Turmele la iernat
TEBET		Temperatura atinge valori minime; plouă; la munte ninge	Crește vegetația
ȘEBAT		Temperatura crește; ploile continuă	Înfloresc migdalii
ADAR	**14, 15** Purim	Frecvent, tunete și grindină	In
VEADAR	Lună intercalară; se adaugă de 7 ori într-un interval de 19 ani		